

♦ بدون اطلاع پرستار از بخش خارج نشوید.

♦ اگر ضعف، سرگیجه یا عدم تعادل دارید به هیچ وجه از تخت خارج نشوید و زنگ احضار پرستار (شاسی بالای سرتان) را فشار دهید تا به شما کمک شود.

♦ در صورت سقوط از تخت، به پرستار اطلاع دهید.

♦ در شب اتاق خود را به طور کامل تاریک نکنید.

♦ به بیمار توضیح دهید که هیچ گاه در حمام به جا حوله‌ای یا جاسابونی اتکا نکند.

♦ بیمار خود را به منظم کردن برنامه سرویس بهداشتی ترغیب کنید. از دادن بی رویه مایعات پس از شام و قبل از خواب به بیمار پرهیز کنید (منطبق با رژیم درمانی).

♦ ترتیبی اتخاذ شود که راهرو منتهی به توالت و دستشویی واجد نور کافی و فارغ از هر گونه مانع، اشیا زاید و اضافی باشد.

♦ مطمئن شوید که در راهرو ها مانعی بر سر راه بیماران قرار ندارد.

♦ در صورت لزوم دسترسی بیمار را به واکر، عصا و سایر وسایل کمک حرکتی تسهیل نمایید.

♦ وسایل کمک حرکتی آنان بایستی در کنار تخت و به سهولت قابل دسترسی باشد. در صورتی که بیماران وسایل کمک حرکتی خود را از منزل آورده باشند، بایستی ایمنی وسیله را به جهت استفاده در بخش بررسی نمود.

♦ در اتاق درمان یا واحد های تشخیصی، بیماران در معرض خطر را تنها رها نکنید.

و اِذا مَرَضْتَ فَهَوِّ يَسْفِين

و هنگامی که بیمار می شوم. او شفاف می دهد.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان
مجمع بیمارستانی برادران خواجه جهرمی (خواجه پور)
مرکز آموزشی درمانی سید الشهداء (ع)

سقوط بیمار

شناسنامه بروشور آموزشی	
NM_FO_052_00	
شماره پمفلت: ۱۲	
عنوان	پیشگیری از سقوط
تهیه کننده	واحد آموزش سلامت همگانی
منابع	♦ کتاب مراقبت های پرستاری ♦ مجله یک عمر سلامتی یا خودمراقبتی (بیمارستان تخصصی و فوق تخصصی شهید آیت الله صدوقی اصفهان).
سال تهیه	۱۴۰۱
بازبینی	۱۴۰۳
ناظر کیفی	دکتر غلامرضا ابراهیمیان رئیس مرکز آموزش بیمارستانی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان سورنا و امیر آموزشی

سقوط:

یعنی تغییر ناگهانی در وضعیت بدن بیمار از سطح بالاتر به سطحی پایین تر به صورت غیر عمدی که علت آن ایست قلبی یا اعمال نیروی خارجی یا حملات صرعی نباشد.

چرا سقوط بیمار مهم است؟

سقوط بیماران علاوه بر به خطر انداختن ایمنی بیمار منجر به جراحت و در بعضی موارد آسیب های شدید به بیمار می شود. بهبودی بیمار را به تأخیر انداخته و ممکن است بیماری را تشدید، هزینه های درمان را برای بیمار و سیستم درمانی افزایش دهد.

چه عواملی احتمال سقوط بیمار را افزایش می دهد؟

- ♦ سرگیجه، عدم تعادل و غش در حالت ایستاده
- ♦ سرخوردگی
- ♦ وزن زیاد و محدودیت های حرکتی
- ♦ ضعف عضلانی
- ♦ سن (زیر ۳ سال و بالای ۶۵ سال)
- ♦ افت ناگهانی فشار خون و یا قند خون
- ♦ اختلال بینایی و نابینایی
- ♦ پوکی استخوان
- ♦ تکرر ادرار

♦ توهم

♦ مصرف داروهای آرامبخش و ضد افسردگی

♦ نداشتن همراه

♦ نور کم در شب

♦ گیجی بعد از عمل جراحی به علت دریافت داروهای بیهوشی

♦ اتصالات بیمار مانند انواع درن، سوند و کیسه ها

آموزش های لازم به بیمار:

♦ بدو بستری در بخش با فضای فیزیکی بخش آشنا و از محل سرویس بهداشتی مطلع شوید.

♦ آموزش های داده شده توسط پرستاران را به خوبی یاد بگیرید. خصوصاً آموزش هایی نظیر نحوه خروج بیمار از تخت و نحوه استفاده زنگ احضار پرستار.

♦ هنگام تعویض همراهان، آموزش های داده شده را به روشنی برای همراه جدید توضیح دهید.

♦ ساعت و تقویم و وسایل مورد نیاز مانند عینک و یا سمعک را در دسترس و در دید بیمار قرار دهید.

♦ از تمیز بودن شیشه عینک بیمار خود قبل از استفاده اطمینان حاصل کنید.

♦ قبل از حرکت، اتصالات بیمار (سرم، سوند و...) را کنترل و پیش بینی های لازم را به عمل آورید.

♦ به بیمار خود نحوه استفاده از دستگیره و محافظ، قبل از ایستادن و راه رفتن را آموزش دهید.

♦ اگر بیمار احساس گیجی می کند قبل از حرکت و خروج از تخت به او کمک کنید تا در لبه تخت بنشیند.

♦ حتی الامکان در نزد بیمار خود بمانید و یا در صورت نیاز جهت جدا شدن از بیمار او را به پرستار یا هم اتاقی خود بسپارید.

♦ قبل از قدم زدن بیمار را تشویق کنید تا مچ پای خود را ماساژ دهد. از دمپایی یا کفش مناسب در زمان راه رفتن استفاده کنید.

♦ قبل از خروج از تخت برای رفع سرگیجه و بدست آوردن تعادل حتما چند دقیقه روی تخت نشسته و پاهای خود را آویزان کنید.

♦ به هیچ وجه از روی نرده تخت خارج نشوید.

♦ توجه کنید که نرده های محافظ دو طرف تخت همیشه بالا باشند.

♦ در صورت مشاهده هر گونه خرابی و اشکال در نرده های تخت به پرستار خود اطلاع دهید.

♦ در هنگام انتقال بیماران از بالا بودن حفاظ برانکاردها مطمئن شوید.

